

sempre queda com l'havies pensat, però sí que sempre té l'essència. Esperar que t'ho donin fet i que et vingui la il·luminació és absurd. Has de treballar-ho, fer proves, passar-hi temps, dedicar-t'hi, pensar-hi.

- Les emocions importen molt a l'hora de crear o per contra penses que són un obstacle?

Les emocions per a mi són absolutament un obstacle. Sí, perquè les emocions desvirtuen. Crec molt en la racionalització de tot, i els sentiments no són controlables. Per tant, tot el que no és controlable d'alguna manera no m'atrau. Els sentiments no et diré que no hagin d'existir, perquè és connatural a la persona humana, però els sentiments no existeixen per si; els sentiments sempre vénen a través dels sentits. Tu sentiràs plorar una criatura o veuràs un accident, ho sentiràs, ho veuràs, i allò despertarà, generarà, aquest sentiment d'angoixa, de tristesa. Però, per si mateixos, no existeixen: sempre és a través dels sentits, efectes exteriors. Tu sents una bona música, que t'entrarà a través de l'oïda i et generarà un estat de tranquil·litat, de pau, de relax, però en principi tot ve a través de fora cap a dintre, i això de vegades distorsiona. És una lluita que sempre he tingut entre sentiments i racionalitat que no he sabut fer gaire compatible. I pensa una cosa, si el món no fos tan dominat pels sentiments, i quan dic sentiments, dic els bons i els dolents, i ho fos més per la racionalitat, segurament aniríem més bé. Això pot ser dur: qui diu els sentiments, diu les emocions. Una persona que s'emociona, d'alguna manera, desvirtua la realitat de les coses. Hi ha

emocions que són negatives, que et poden enfonsar; emocions que poden ser positives, que et poden estimular, però d'una manera o altra sempre t'alteren, i, és clar, dius: Jo qui soc? Clar, si jo rebo moltes emocions, molt contínues, molt diferents positives i negatives, qui sóc jo? El resultat de les emocions que estic rebent? Em considero una persona bastant sensible; sóc sensible a la bellesa, a la natura. Una posta de sol et dóna pau, et dóna tranquil·litat, això de sempre. Estigui trist o estigui content és una cosa que forma part de la naturalesa i jo sóc naturalesa també. Fins aquí bé, sempre que això tingui l'equilibri suficient, que no determini. Quan els sentiments o les emocions determinen la nostra conducta és quan no hi estic d'acord, perquè deixem de ser una mica nosaltres, o som nosaltres, però a conseqüència allò. És difícil, és un tema molt complex, i s'ha de saber explicar. Si no t'expliques prou bé es poden interpretar malament les coses. Em considero més racional que sentimental, això segur; més influït o més determinat per les coses que puc reflexionar, controlar. Les emocions amb una mica d'equilibri que hi siguin sí, perquè la persona humana respon a tot això, però que ens condicionin és el que no accepto. Que et despertin uns sentiments que dius no hi vull passar per aquí, i que no ho puguis controlar, dominar, reconduir, em sembla que no és lògic.

- Un artista pot estar realment content de la seva obra o sempre està buscant perfeccionar-se?

Estic d'acord amb el fet que has de buscar sempre més, que no pots estar content amb la teva obra, perquè la teva obra respon a uns moments a unes circumstàncies concretes. Un cop passada ja està. Has d'anar a buscar una altra cosa. Però en el perfeccionisme no hi crec. Que no estiguis content de l'obra tampoc, perquè aquella obra l'has fet, ha respost a un moment, has donat una resposta a unes circumstàncies, i passes pàgina, busques una altra cosa, perquè hi ha unes altres circumstàncies, unes altres situacions personals, altres necessitats, altres desitjos. El concepte de recerca d'utopia és interessant, ara, el perfeccionisme no perquè és inexistent, si algú seria perfecte seria Déu, i de vegades en dubtes.

- Acostuma a haver-hi un motiu d'inspiració que és repeteix?

No, el concepte de sensació d'aïllament, d'incomunicació, seria un concepte que afecta a molta gent. El contacte humà s'ha perdut molt en el sentit de comunicació. Hi ha molta gent que és es troben i que parlen, però si analitzes una mica del que han parlat no té cap mena de sentit. Comunicació, allò d'expressar el que sents, manifestar-te com ets, no és habitual. Trobes algú tothom està bé els funciona tot de meravella. Si entres una mica a fons, llavors resulta que si ha estat operat d'això o que si te problemes. Costa molt que la gent s'obri. I, clar, quan parlo d'aquesta solitud no és allò d'estar marginat. Et pots trobar sol al mig del carrer Major un dia de Festa Major. Ens relacionem molt, però ens comuniquem molt poc, i en aquest sentit potser sí que al llarg de la meua obra d'alguna manera surt sempre aquest aïllament, que pot ser estar sol, pot ser barreres que et tanquin, desconfiances, manca de sinceritat. Tot és molt superficial, serveix de tapadora per no manifestar-te com ets. No està ben vist, no s'accepta gaire.

- Quin gravat compraries ara mateix?

Cap de meu, a casa comprem obra, però sempre està en funció que vas a veure una exposició i t'agrada, segons circumstàncies. Ara no compraria una obra concreta d'un autor concret. Si m'entra m'agrada i puc, compro sense plantejar-me res més.

- Com veus la teva obra en el futur?

No m'ho he plantejat, perquè cada dia faig el que estic fent; igual que quan

PE
1902

està passat ja està passat, i queda arraconat. El futur ja vindrà. No crec gaire en el futur. Per a mi sempre és un present. El futur és una utopia. El futur no el sap ningú. Pots entreveure, pots preveure, pots fer projectes, però com serà aquesta obra en el futur no ho sé.

- Què et sembla el món del gravat avui?

No el conec gaire a nivell global, no tinc una visió global del que és el gravat. Llavors, si parles una mica per l'entorn, comparant amb uns anys enrere, hi ha més gent que fa gravat, gent que fan gravats molt bons. Penso que està en un procés d'evolució. Clar, jugues amb tècniques que són molt clàssiques; estan surtint noves tecnologies que també són estampació, que són conceptes diferents de gravat. Com amb tot estem en una època de transició, de desconcert, amb suspens a veure cap a on tirem. Però no en gravat: en pintura, en tot. La societat està en uns moments de cap on volem anar. Vivim molt sobre fals, sobre inseguretat, sobre incerteses, i el gravat també està envoltat de tot això. No és que estigui en un moment òptim, però sí que ha millorat respecte temps enrere. Hi ha més gent que coneix el gravat, es valora més, té més difusió.

Josep Manel Simó Gombau

Un nou curs ple de novetats

Aquest curs escolar es va iniciar al setembre amb la retrobada dels companys després de l'estiu, l'arribada de nous alumnes, l'olor de llibres nous i els plors dels més petits.

Aquest any som més que mai i l'escola es queda petita. Malgrat tot, la voluntat de tots per adequar l'espai ens ha fet sentir a gust i còmodes.

L'inici és ple de novetats.

En primer lloc, ja s'ha posat en marxa la socialització dels llibres dels nens i les nenes. L'esforç dels membres de l'Associació de Mares i Pares de l'escola contribueix a aconseguir l'abaratiment del cost dels llibres de text, alhora que consciència els alumnes per al seu correcte ús i la cura del material.

Una bona notícia ens va arribar tot just començar el curs. Durant l'any anterior els alumnes de sisè, que ara fan secundària, van participar en un concurs de contes al voltant del claustre de la Seu Vella de Lleida, que estava organitzat pel Museu Nacional de Catalunya i un dels contes guardonats va ser el d'ATENEA NOVELLA que era alumna del nostre centre. El dia 2 d'octubre es van lliurar els premis a la Seu Vella de Lleida. Enhorabona Atenea!

A l'escola estem al dia, ens hem apuntat a les noves tecnologies: la nostra escola participarà en un projecte d'innovació que ha promogut el Departament d'Educació per treballar comunicació audiovisual. L'objectiu principal serà l'edició d'una revista electrònica de

descoberta del nostre poble. La revista s'elaborarà durant el curs i es lliurarà a cada família al juny. El treball es realitzarà a tots els nivells, des dels més grans fins als petits de l'escola, que participaran en diferents àmbits. Tots hi posaran la seva petjada i la composició final es farà pels nois i noies de sisè amb l'ajuda del professorat. Segons l'edat es treballaran diferents aspectes del poble. Així, els nens d'infantil dedicaran els seus treballs al mercat i les botigues. Els del cycle inicial (primer i segon) ens informaran de les places per jugar i dels edificis més característics. El cycle mitjà (tercer i quart) estudiarà les entitats del poble i el cycle superior (cinquè i sisè) faran un estudi geogràfic i històric d'Alpicat. Un document d'aquestes dimensions necessitarà de l'esforç de tots i no hi ha dubte que ens caldrà l'ajuda de tots els veïns i veïnes per poder-lo dur a terme. Comptem amb tots vosaltres!

CEIP Dr. Serés

La festa de Nadal

A hores d'ara, la meitat del curs ja ha transcorregut amb més que menys placidesa i sense gaires problemes. Una vegada passa el mes d'abril, mares i pares, alumnes i mestres som conscients que arribem a la recta final del curs i ens trobem amb tot un seguit d'activitats, proves i sortides que ens recorden que cal incrementar el ritme i l'esforç per poder afrontar la recta final.

Durant el curs les diferents celebracions que es realitzen fan gaudir petits i grans i posen en contacte tota la comunitat educativa que participa en els actes que es realitzen. Algunes de les que es fan tenen un caràcter intern i mestres i alumnes participem plegats per a celebrar-les, com ara la festa de la música el dia 22 de novembre o el dia de la pau i la no-violència, el 30 de gener. Altres, en canvi, amb